

İçlenme

Yıllar öncesinden gönül yaramdı
İçim bunalmıştı her anım gamdı
Işıklar yanmıştı vakit akşamdı
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Bilmiyorum nerden aklıma düştü
Dallarda yuvasız kuşlar ötüştü
Sandım feryadıma ufuk tutuştu
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Sevmiştim yüzüme örtüldü kapı
Dışarıda kaldım başladı tipi
Bir Kerem bir Tahir bir Mecnun gibi
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yaşadığım ömrü safa bilirdim
Git dedi yıkıldım sonra delirdim
Ben kaç kere oldum kaç kez dirildim
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yaralı kurt gibi çöktüm inleyip
Uğruna gözyaşı döktüm inleyip
Ondan ne kaldıysa yaktım inleyip
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Elimi kolumu bağladı gitti
Kanayan kalbimi dağladı gitti
Zaman köpük köpük çağladı gitti
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Yandım zemherinin kışın karında
Yaş bitti gözümün pınarlarında
Dolaştım intihar kenarlarında
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Acılar pür hısım kaçamaz oldum
Derdimi kimseye açamaz oldum
Hayatımı ölçüp biçemez oldum
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Mutluluk ve sevinç nedir bilmedim
Hayattan bir nebze murat almadım
İçim dişim gurbet oldu gülmedim
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Karanlıklar çöktü düşüm üstüne
Taş gibi oturdu döşüm üstüne
Ölüme gel dedim başım üstüne
Bir türkü tutturdum dağlara karşı

Depreşti çalkandı içimde Tuna
O bir Atmaca'ydı ben ise suna
Yine de intizar etmedim ona
Bir türkü tutturdum dağlara karşı